

**«ΟΙ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ
ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΚΑΙ Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ
ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ»**

2^ο ΓΕΛ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ

B₂

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΝΙΚΟΣ ΛΕΦΑΚΗΣ

Ορισμός θρησκείας

Ο όρος Θρησκεία, που χρησιμοποιείται ενίοτε εναλλακτικά με την λέξη πίστη, ή σύστημα πίστης καθορίζει γενικώς την πίστη στο υπερφυσικό, το ιερό ή το θείο και τους ηθικούς κώδικες, πρακτικές, αξίες, οργανισμούς και τελετουργικά που συνδέονται. Στην ευρύτερη έννοιά της ορισμένοι την έχουν ορίσει ως το σύνολο των απαντήσεων που δόθηκαν για να ερμηνευθεί η σχέση του ανθρώπινου είδους με το σύμπαν.

«Θρησκεία είναι η πίστη στην οποία καταλήγει ο άνθρωπος με την βοήθεια της νόησης, της αίσθησης, της επιθυμίας, της πράξης για την ύπαρξη υπερφυσικών προσωπικών ή απρόσωπων δυνάμεων από τις οποίες αισθάνεται ότι εξαρτάται και τις οποίες επιδιώκει να εξευμενίσει».

Τι είναι Θεός τελικά;

Είναι γενικά αποδεκτό ότι δεν υπάρχει άνθρωπος μέχρι σήμερα που να μην έχει θέσει στον εαυτό του το ερώτημα αυτό. Ας επιχειρήσουμε, λοιπόν, να αιτιολογήσουμε την ενασχόλησή μας με αυτό το ερώτημα, να επισημάνουμε τις σπουδαιότερες αντιλήψεις για το Θεό και να συζητήσουμε για τις λεγόμενες ενδείξεις για την ύπαρξη του.

Αν θέλαμε να αναφέρουμε τις πιο γνωστές αντιλήψεις για το Θεό, θα τονίζαμε από την αρχή ότι πολλές από αυτές είναι απαράδεκτες, ελλιπείς και ανεπαρκείς. Πηγές τους είναι η άγνοια, ο φόβος, η ιδεολογική προκατάληψη, ο εγωισμός και η σκοπιμότητα.

Γιατί πιστεύουμε στο Θεό;

Η διαπίστωση του Αριστοτέλη: Όλοι οι άνθρωποι από τη φύση τους επιθυμούν να γνωρίζουν, έχει επικυρωθεί από την πανανθρώπινη πείρα. Στα πλαίσια αυτής της έμφυτης επιθυμίας να γνωρίσουμε την αλήθεια εντάσσεται και η τάση για αναζήτηση του Θεού. Από τη φύση του ο άνθρωπος έχει αυτήν τη θεμελιώδη ροπή και αυτήν την επιθυμία. Η γνώση του Θεού βέβαια, η αληθινή και πλήρης θεογνωσία, είναι αδύνατη. Έχουμε τη δυνατότητα όμως της μερικής γνώσης του Θεού.

Θρησκεία — Θετική ή Αρνητική Επιρροή;

«ΟΦΕΙΛΩ πολλά στη θρησκεία, όπως νομίζω οφείλει και ο κόσμος στον οποίο ζούμε όλα αυτά τα χρόνια» Τα λόγια απηχούν τα αισθήματα εκατομμυρίων κατοίκων της γης οι οποίοι πιστεύουν παρομοίως ότι οφείλουν πάρα πολλά σε κάποια συγκεκριμένη θρησκεία και είναι αφοσιωμένοι σε αυτήν. Είναι πεπεισμένοι ότι η θρησκεία έχει ασκήσει ισχυρή, θετική επιρροή στη ζωή τους.

«Αλλά και η θρησκεία μας οφείλει μια εξήγηση». Για ποιο πράγμα ζητάμε εξήγηση; «Για τη μισαλλοδοξία, την πονηρία, την απανθρωπιά και την εσκεμμένη άγνοια που έχουν σημαδέψει τις περισσότερες θρησκείες του κόσμου στο διάβα της ιστορίας. »

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

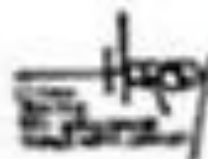
Τι κάνεις εκεί;

Προσεύχομαι σ' αυτή την
Ιερή Πέτρα! Μου παρέχει
ειρήνη, σκοπό και πνευμα-
τική σύνδεση. Καλά θα
ήταν να το έκανες
και εσύ αυτό!

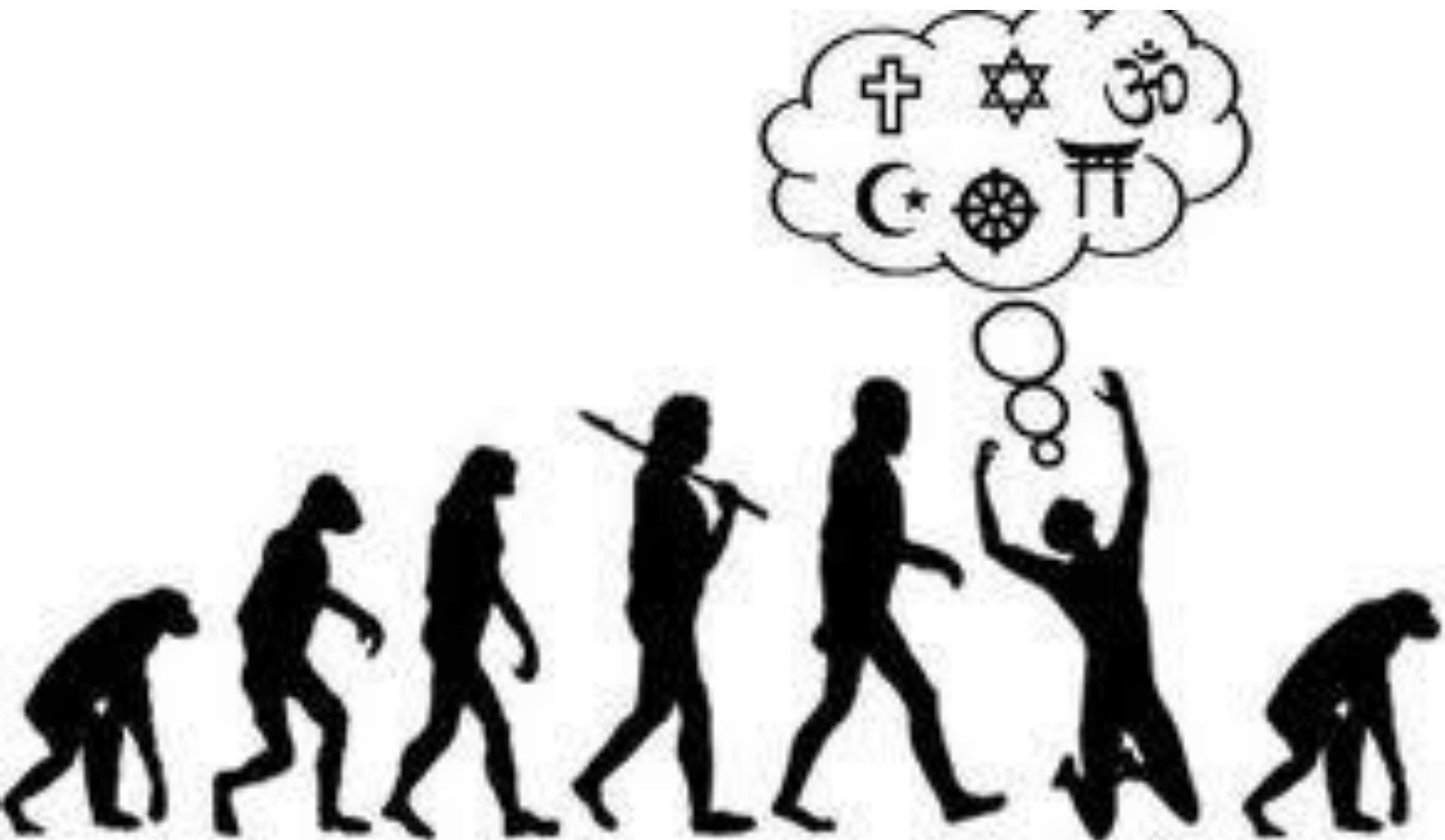
Πλάκα μας κάνεις:
Μια σκληρή πέτρα
είναι...

Το άξιζε αυτό,
ω Αγία μου.
Ήταν ένας άπιστος!

Οι άνθρωποι αυτοί πιστεύουν ότι η θρησκεία απλώς παριστάνει τον ευεργέτη της ανθρωπότητας, ενώ, στην πραγματικότητα, πίσω από το προσωπείο της αρετής και της αγιότητας είναι γεμάτη υποκρισία και ψέματα. Αν διαβάσετε οποιαδήποτε εφημερίδα σήμερα, θα βρείτε αναρίθμητα παραδείγματα θρησκευτικών ηγετών που κηρύττουν μεν την αγάπη, την ειρήνη και τη συμπόνια, αλλά ρίχνουν λάδι στη φωτιά του μίσους και επικαλούνται το όνομα του Θεού για να νομιμοποιήσουν τις βίαιες συγκρούσεις τους. Δεν είναι παράξενο που πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι η θρησκεία αποτελεί πολύ συχνά καταστροφική επιρροή στη ζωή!

Σκοπός και αναγκαιότητα της θρησκείας

Κύριο μέλημα κάθε θρησκείας είναι να προσφέρει στον πιστό τα μέσα εκείνα που θα τα αξιοποιήσει για την επιτυχία αυτού του σκοπού. Η λύτρωση, την οποία υπόσχεται κάθε θρησκεία, βρίσκεται σε άμεση συνάρτηση με το τι αυτή θεωρεί ως απόλυτο και τι ως σχετικό και με το σκοπό που ορίζει για την ανθρώπινη ύπαρξη. Έτσι υπάρχουν διάφορες μορφές λύτρωσης, όπως η αποκατάσταση της επικοινωνίας με το Θεό, η ευτυχία στην παρούσα ζωή με την απόκτηση εγκόσμιων αγαθών, η εξασφάλιση μελλοντικών αγαθών σε μια μεταθανάτια ζωή, η τελική απαλλαγή συνόλου του κόσμου από το κακό.

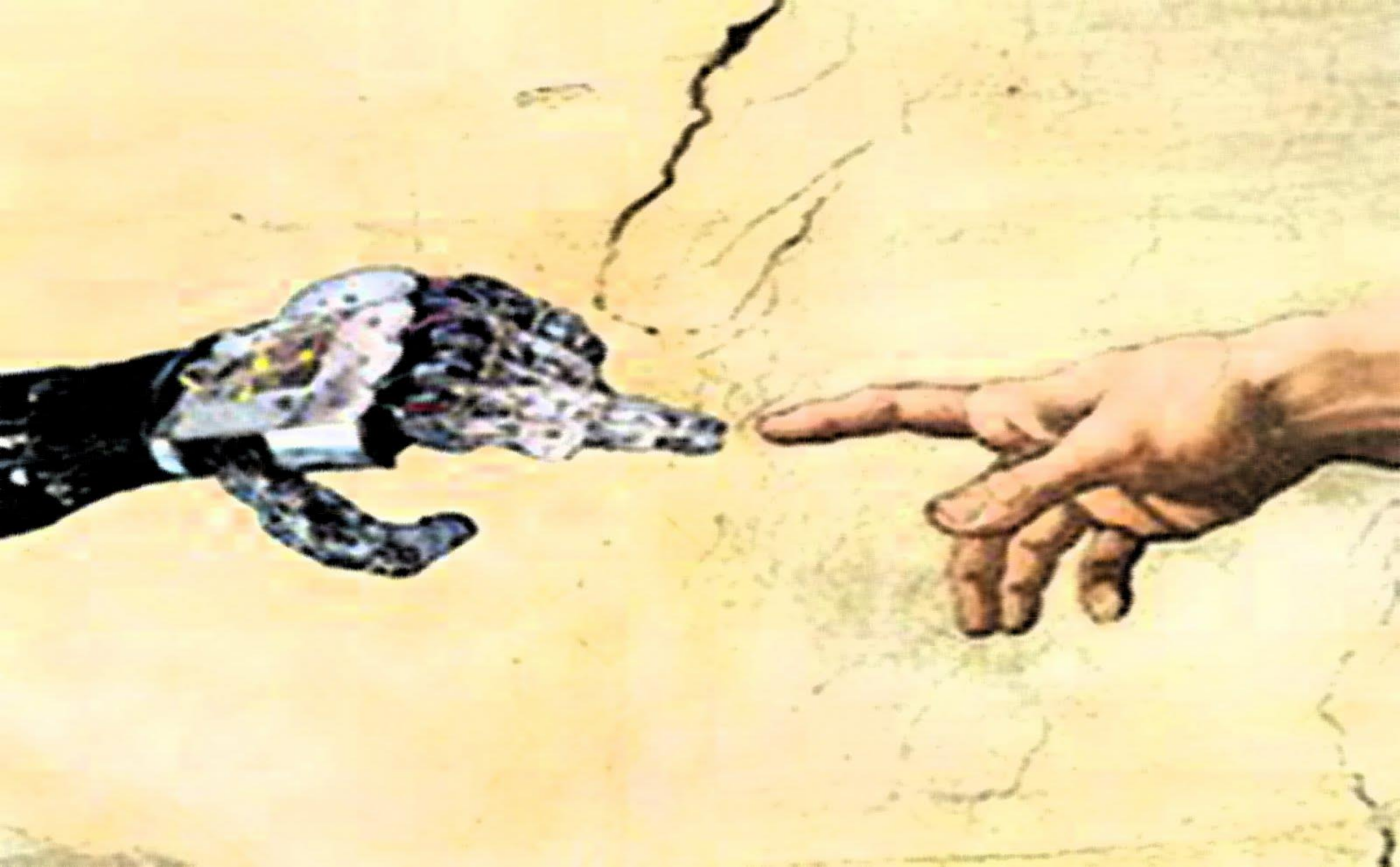

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΛΕΙΟΝΟΤΗΤΑ

ΑΝΑ ΧΩΡΑ

Χριστιανοί	Μουσουλμάνοι	Μη θρήσκοι	Ινδουιστές
Βουδιστές	Εβραίοι	Ασαφής πλειονότητα	

Θρησκεία και Επιστήμη

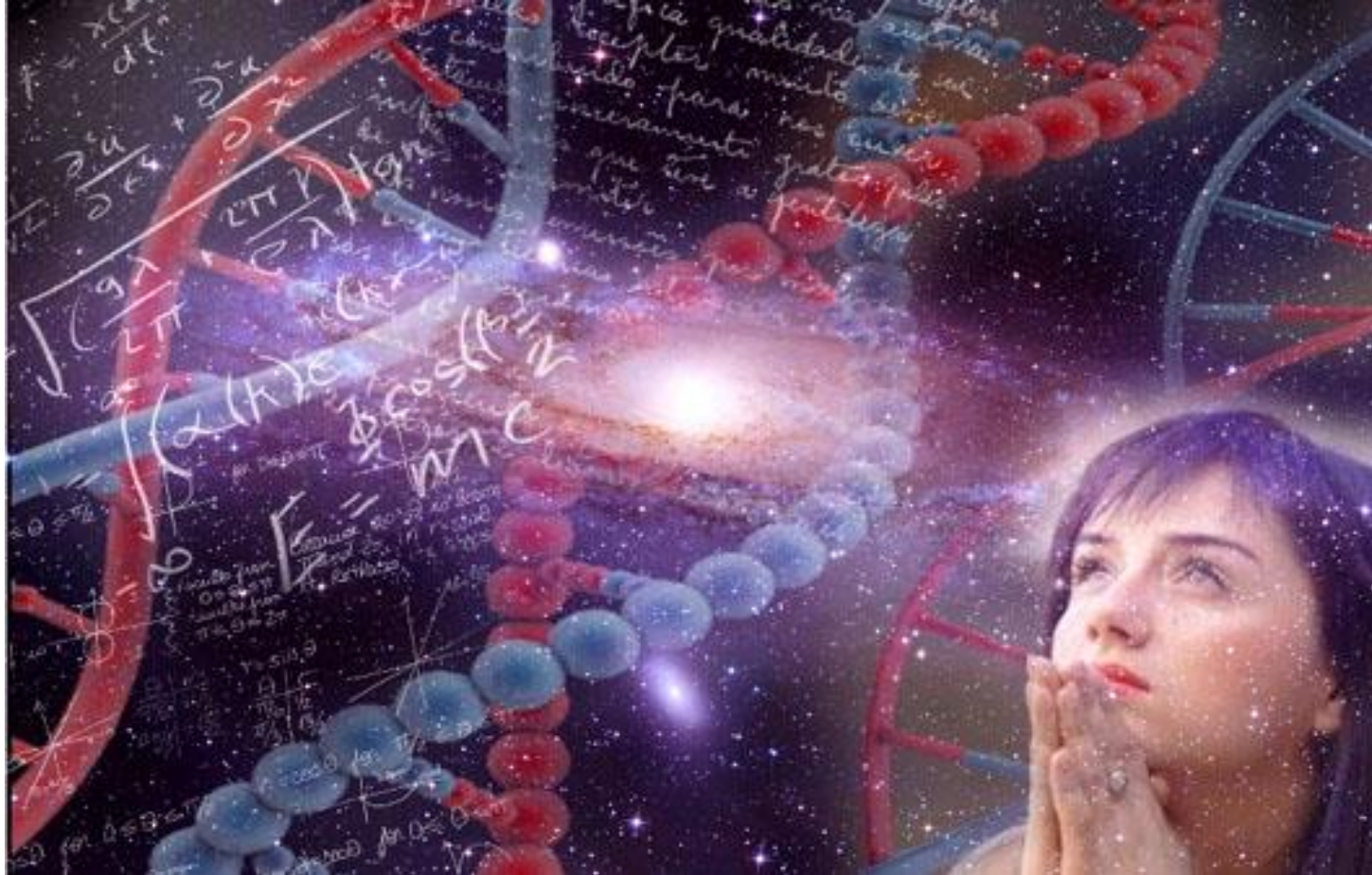
Τα τελευταία χρόνια επανέρχεται, ως μη όφειλε, στο προσκήνιο των ερευνών, δοκιμίων και αρθρογραφιών διαφόρων θετικών επιστημόνων, η παλαιά παρεξηγημένη «έχθρα» μεταξύ επιστήμης και πίστης ή λογικής και θρησκείας. Αλλά και από κύκλους συντηρητικών προτεσταντών στην Αμερική, που βάλλουν κατά των συγχρόνων πορισμάτων της βιολογίας, αστρονομίας, φυσικής κ.λπ., ερμηνεύοντας κατά γράμμα τα πρώτα κεφάλαια του πρώτου βιβλίου της Αγίας Γραφής, της Γένεσης, και πολεμώντας ορισμένους κλάδους της Επιστήμης με επιστημονικά και με θρησκευτικά κριτήρια.

Religion

Science

Θεολογία και Επιστήμη δεν αντιμάχονται εκ φύσεως η μια την άλλη, αφού η Επιστήμη ασχολείται με την δομή και λειτουργία της φύσεως, ενώ η Θεολογία εντρυφά στην αποκαλυφθείσα αλήθεια του Θεού και στο αγιοπνευματικό νόημα της ζωής

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

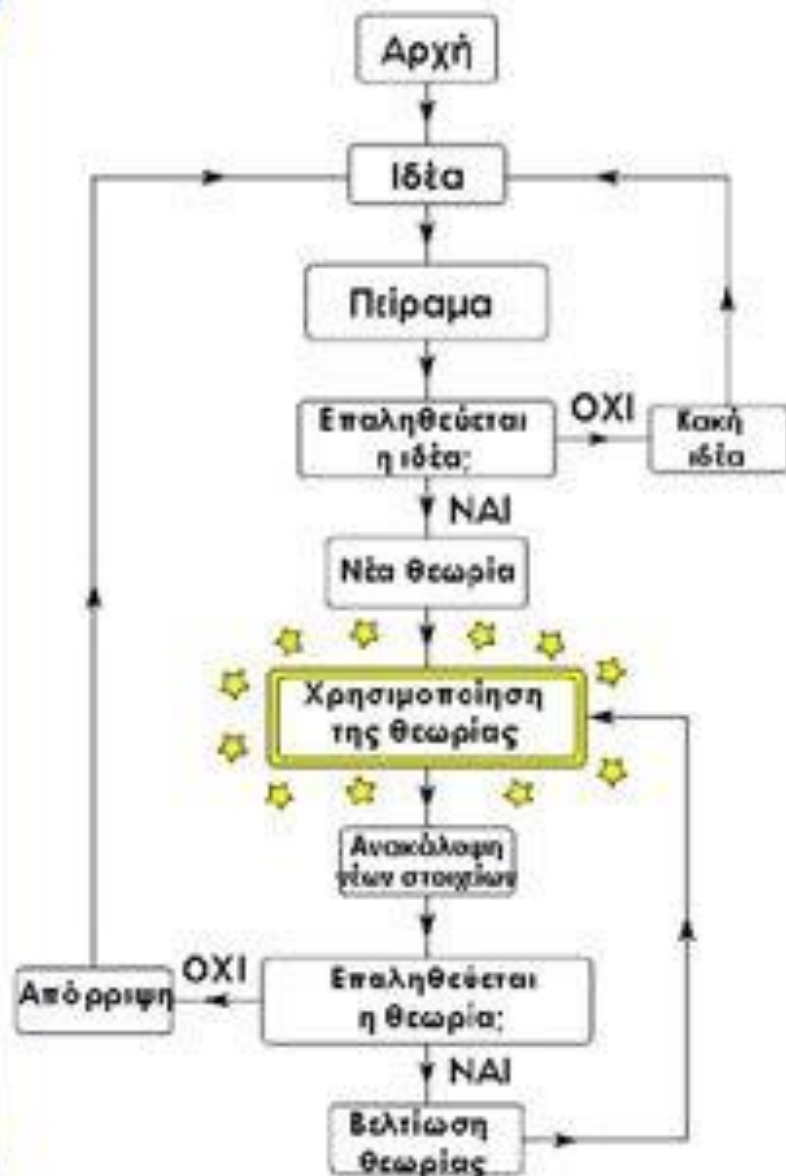
Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΨΑΧΝΕΙ ΤΟ ΠΩΣ

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΨΑΧΝΕΙ ΤΟ ΠΟΙΟΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΓΙΑΤΙ

Η Επιστήμη δεν μπορεί φυσικά να μας απαντήσει στο ερώτημα ποιος δημιούργησε το σύμπαν και γιατί. Αυτά τα τελευταία ερωτήματα είναι δουλειά της Θεολογίας και της Εκκλησίας. Ακόμη κι αν η επιστήμη καταφέρει να εξηγήσει τι έχει συμβεί από τη γέννηση του σύμπαντος μέχρι σήμερα, δεν θα μπορέσει να απαντήσει στο γιατί. Η Θεολογία, ακόμη, δεν έχει δικαίωμα να ασχολείται επιστημονικά ούτε με το πώς έγιναν οι κοσμικοί ουρανοί, ούτε με το πώς εμφανίστηκε ο άνθρωπος πάνω στη γη, διότι αυτό είναι μέλημα της Επιστήμης.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΠΙΣΤΗ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ ΑΙΤΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Ο θρησκευτικός φανατισμός είχε ως αιτία την ικανοποίηση και εξυπηρέτηση ατομικών συμφερόντων και με επιτήδεια εκμετάλλευση της άγνοιας και αμάθειας του πλήθους, το υποκίνησε σε φρικτά εγκλήματα κατά των αντιπάλων. Πράξεις που σαφώς και αντιβαίνουν προς το πνεύμα και την ανοχή, τουλάχιστον, του Χριστιανισμού.

Μορφές θρησκευτικού φανατισμού

- Η Θρησκομανία
- Ο Πουριτανισμός
- Ο Συντηρητισμός
- Ο Προσηλυτισμός
- Η Μισαλλοδοξία
- Η Θεοκρατία
- Ο Θρησκευτικός Επεκτατισμός

Τα αίτια του θρησκευτικού φανατισμού είναι :

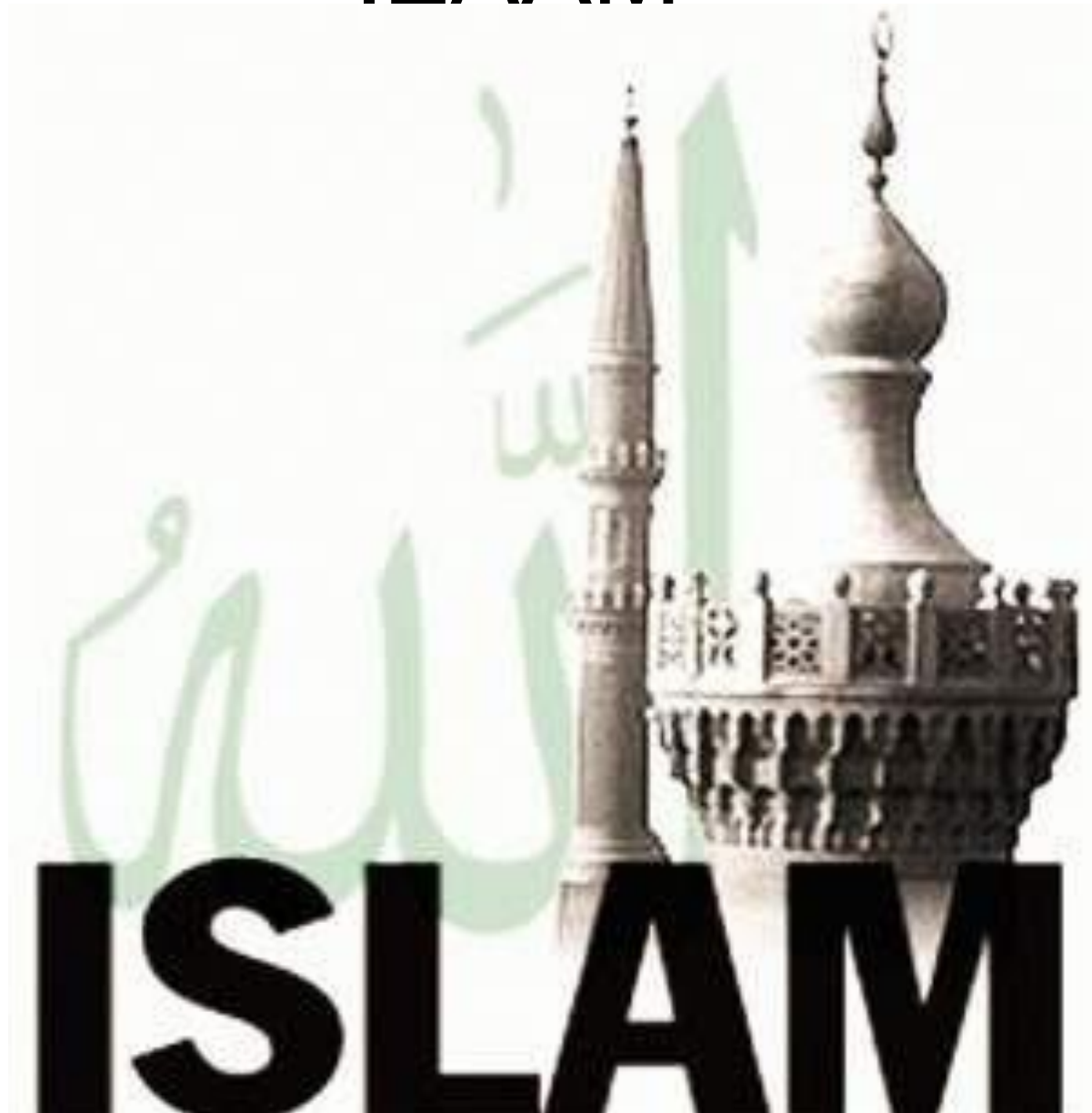
1.Πολιτικά χρησιμοποιούνται κυρίως για την επικράτηση κάποιας άρχουσας τάξης ή για την οικονομική ωφέλεια μερικών.

2.Ψυχολογικά με βάση τα στοιχεία ερευνών που διεξάχθηκαν από ψυχολόγους, οι φανατικοί είναι συνήθως άνθρωποι με ευάλωτο χαρακτήρα και ανίσχυρη προσωπικότητα, καθώς παρασύρονται εύκολα και γίνονται έρμαιο στα χέρια κάθε επιτήδειου. Όταν πλέον ενστερνιστούν τις απόψεις αυτών των επιτήδειων ασκούν πολλές φορές και ψυχολογική βία σε άλλους έτσι ώστε να διαδώσουν την ιδέα αυτή.

3.Θρησκευτικά οφείλονται στη δογματοποίηση του φανατισμού από μερικές θρησκείες ή σε υπερβολικό ζήλο, που προέρχεται από παρανόηση θρησκευτικών εντολών. Έτσι, ευσεβείς παρασύρονται σε ακρότητες από επιτήδειους , που τους φανατίζουν κάνοντας τους υποχείρια των άρρωστων σκοπών τους .

ΙΣΛΑΜ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

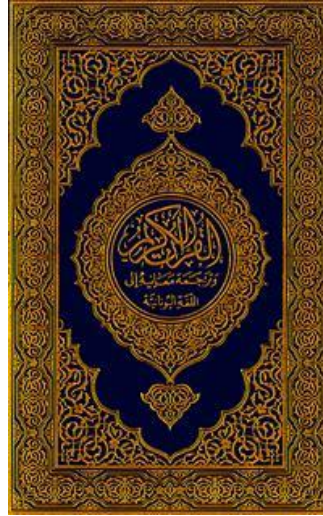

- Η λέξη Ισλάμ προϋπήρχε στον Αραβικό κόσμο της Μέκκας , προ της επικρατήσεως της θρησκείας του Μωάμεθ, και σήμαινε τη συμφωνία τη συνθήκη, το λόγο τιμής για το κλείσιμο μιας υποθέσεως. Ο Μωάμεθ έδωσε με το κήρυγμά του νέο περιεχόμενο και δύναμη στον παλιό όρο και χρησιμοποίησε αυτόν για να δηλώσει την υπαρκτική υπακοή των πιστών στον Αλλάχ (Θεό).

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜ

- 1. Πίστη στο Θεό
- 2. Πίστη στους Αγγέλους Του
- 3. Πίστη στα Βιβλία Του
- 4. Πίστη στους Απεσταλμένους Του
- 5. Πίστη στην Ημέρα της Κρίσεως
- 6. Πίστη στο Θείο Διάταγμα

ΚΟΡΑΝΙ:ΤΟ ΙΕΡΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜ

Το Κοράνιο είναι το ιερό βιβλίο του Ισλάμ. Το όνομά του σημαίνει κυριολεκτικά "Απαγγελία" και ονομάζεται συχνά "αλ Κουράν αλ Καρίμ", δηλαδή το "Ευγενές Ανάγνωσμα". Οι Μουσουλμάνοι πιστεύουν ότι το Κοράνιο είναι ο λόγος του Θεού, η καταγραφή της αποκάλυψής του στο ανθρώπινο γένος, έτσι όπως μεταδόθηκε στον προφήτη Μωάμεθ

ΒΟΥΔΙΣΜΟΣ

Χαρακτηριστικά της θρησκείας

Οι Βουδιστές δεν λατρεύουν κάποιους θεούς ή θεό. Οι άνθρωποι έξω από το Βουδισμό συχνά πιστεύουν ότι οι Βουδιστές λατρεύουν το Βούδα. Όμως, ο Βούδας (Σιντάρτα Γκαουτάμα) ποτέ δεν ισχυρίστηκε ότι ήταν θεός, αλλά αντίθετα οι Βουδιστές τον θεωρούν σαν κάποιον που έχει ήδη επιτύχει, αυτό που και εκείνοι αγωνίζονται να επιτύχουν, δηλαδή την πνευματική φώτιση και μαζί με αυτήν την ελευθερία από το συνεχόμενο κύκλο εναλλαγής της ζωής με το θάνατο.

Ο φωτισμός - Η νιρβάνα

Η παράδοση αναφέρει πως ένα βράδυ, ο Σιντάρτα κάθισε κάτω από ένα δέντρο, σ' έναν ναό του θεού Βίσνου. Έμεινε εκεί όλη τη νύχτα σε βαθύ διαλογισμό. Με το ξημέρωμα, είδε το νόημα όλων των πραγμάτων να ξεδιπλώνεται μπροστά του. Φωτίστηκε. Από εκείνη τη στιγμή, ο Σιντάρτα πήρε το όνομα Βούδας.

Κάθε άνθρωπος αν απαλλαγεί από την επιθυμία κι από το ψέμα, αν ζει με εγκράτεια και ελεημοσύνη, αλλά κυρίως χάρη στη γνώση, οδηγείται στη μακαριότητα, τη νιρβάνα. Όπως και οι ινδουιστές, έτσι και οι βουδιστές πιστεύουν πως ο άνθρωπος μετά τον θάνατο του ξαναγεννιέται και επανέρχεται στη ζωή, είτε με τη μορφή ανθρώπου, είτε με τη μορφή ζώου. Αν όμως οι νεκροί έχουν περάσει μια ενάρετη και αγνή ζωή, τότε δεν ξαναγεννιούνται, αλλά ζουν στον ουρανό, σε μια κατάσταση ευτυχίας και μακαριότητας, που ονομάζεται Νιρβάνα. Οι βουδιστές, επίσης, θεωρούν νιρβάνα την ελευθερία από όλες τις εγκόσμιες ανησυχίες, όπως η απληστία, το μίσος, η ζήλεια και η άγνοια. Οι βουδιστές λένε πως η νιρβάνα δεν περιγράφεται με λόγια, βρίσκεται μακριά από κάθε απόπειρα ορισμού. Η Νιρβάνα είναι γι' αυτούς το ύψιστο αγαθό.

Οι Τέσσερις Ευγενικές Αλήθειες

Η Φώτιση του Βούδα, τον οδήγησε στο να δει τον κόσμο όπως πραγματικά είναι και να αναγνωρίσει την πραγματική αιτία του πόνου των ανθρώπων. Η βασική διδασκαλία του Βούδα, βρίσκεται στις Τέσσερις Ευγενικές Αλήθειες και το Οκταπλό Μονοπάτι.

ΟΙ ΛΕΙΕΣ ΤΟΥ ΒΟΥΔΙΣΜΟΥ

Σομπόνια

Καλοσύνη

Ολιγάρκεια

Ευγένεια

Ακεραιότητα

Τιμότητα

Σβήσιμο της Επιθυμίας

Εγκράτεια

Μη-Προσκόλληση στα

Υλικά Αγαθά

Περίσκεψη

Ευπρέπεια

Αυτονομία

Ελευθερία

Αταραξία

ΙΝΔΟΥΙΣΜΟΣ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Η «Αιώνια Θρησκεία» (Σανατάνα Ντάρμα) δεν έχει ιδρυτή, ούτε υπάρχει συγκεκριμένο πρόσωπο - σωτήρας. Ο πιστός μπορεί να έχει έναν προσωπικό Θεό- δημιουργό, ή να πιστεύει απλά στην ιδέα ενός νόμου που διέπει τον κόσμο. Η Ινδουιστική θειική Τριάδα αποτελείτε από τον Βράχμαν, τον Βίσνου και την Σίβα Σε διάφορες εποχές εμφανίστηκαν διδάσκαλοι και σοφοί άνδρες, οι οποίοι με τα κηρύγματα και τη διδασκαλία τους έδωσαν νέα κατεύθυνση και νέα πνοή στα θρησκευτικά πιστεύω του Ινδουισμού

ΙΕΡΑ ΒΙΒΛΙΑ

- Τα ινδουιστικά ιερά βιβλία είναι οκτώ από τα οποία τα δύο απ αυτά είναι τα σημαντικότερα, τα Βέδας και οι Ουπανισάδες. Βέδας: Τα βέδας γράφτηκαν από το 1500 έως το 1000 π. Χ. κι αντιστοιχούν στην Βεδική θρησκεία των Ινδών, που ήταν πολυθεϊστική και περιλάμβανε λατρεία με θυσίες σε θεούς όπως ο ουρανός, η φωτιά, ο ήλιος, ο θεός της καταιγίδας, της γονιμότητας, του πολέμου κ.ά. Στις Βέδες κυριαρχεί η ιδέα του Ντάρμα. Ντάρμα, ονομάζουν την παγκόσμια τάξη, την οποία οφείλουν οι άνθρωποι να σέβονται και να προσαρμόζουν τη ζωή τους σ' αυτήν

ΜΠΡΑΧΜΑΝ-ΑΤΜΑΝ

- Μπράχμαν: Η απόλυτη απρόσωπη πραγματικότητα από την οποία απέρρευσε όλος ο κόσμος γύρω μας, τα πάντα, ακόμη και οι θεοί. Όλα όσα φαίνονται γύρω μας αποτελούν το εξωτερικό μέρος αυτής της θείας απόλυτης πραγματικότητας.
- Άτμαν: Η αρχική σημασία της λέξης είναι αναπνοή, ζωή. Επειδή κάθε τι γύρω μας έχει απορρεύσει από την απόλυτη απρόσωπη πραγματικότητα, μέσα του περιέχει ένα κομμάτι του Μπράχμαν. Το μέρος αυτό του Μπράχμαν λέγεται Άτμαν.

ΚΟΜΦΟΥΚΙΑΝΙΣΜΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

- Ο Κομφουκιανισμός είναι η πιο διαδεδομένη θρησκεία στη Κίνα. Αποτελεί ένα ηθικό και φιλοσοφικό σύστημα το οποίο αναπτύχθηκε αρχικά βάσει των διδασκαλιών του Κινέζου διανοητή και κοινωνικού φιλοσόφου Κομφούκιου, ο οποίος έζησε τον 6ο αιώνα Π.Χ. Η ίδια βασίζεται στην ηθική διδασκαλία του Κομφούκιου (551-479) καθώς και σε παραδοσιακό υλικό θρησκευτικό και ηθικού χαρακτήρα που μελέτησαν αυτός και οι μαθητές του.

Η Φιλοσοφία του

- Μια από τις κύριες φιλοσοφικές ιδέες του Κομφουκιανισμού είναι η έννοια της Ανθρωπιάς ή Τζεν (JEN), που πρέπει να διαποτίζει όλες τις ανθρώπινες πράξεις για να μπορεί να λειτουργεί σωστά κάθε κοινωνική σχέση
- Η Κομφουκιανική ευσέβεια εκφράζεται στις εξής 5 αμοιβαίες σχέσεις δικαιωμάτων και καθηκόντων (Βού Λού).
 - ☐καλοσύνη του άρχοντα-νομιμοφροσύνη του αρχόμενου.
 - ☐αγάπη του πατέρα – υπακοή του γιου.
 - ☐αγαθότητα των ηλικιωμένων – σεβασμός των νέων.
 - ☐δικαιοσύνη του συζύγου – υπακοή της συζύγου.
 - ☐αμοιβαία πίστη μεταξύ φίλων.

- Παράλληλα η πρώτη αρετή (Ζέν) συμπληρώνεται με τις 4, που πηγάζουν από αυτήν και που είναι
 - η τιμιότητα (ι),
 - η παραδοχή η συμφωνία η συνταίριασμα (λι),
 - η αλήθεια (σιν)
 - και η σοφία (τσι)
- Ανώτερος Άνθρωπος είναι αυτός που, κατά τον Κομφούκιο, έχει μέσα του κυρίως τις αρετές της Ορθότητας, της Ανθρωπιάς και της Ευπρέπειας

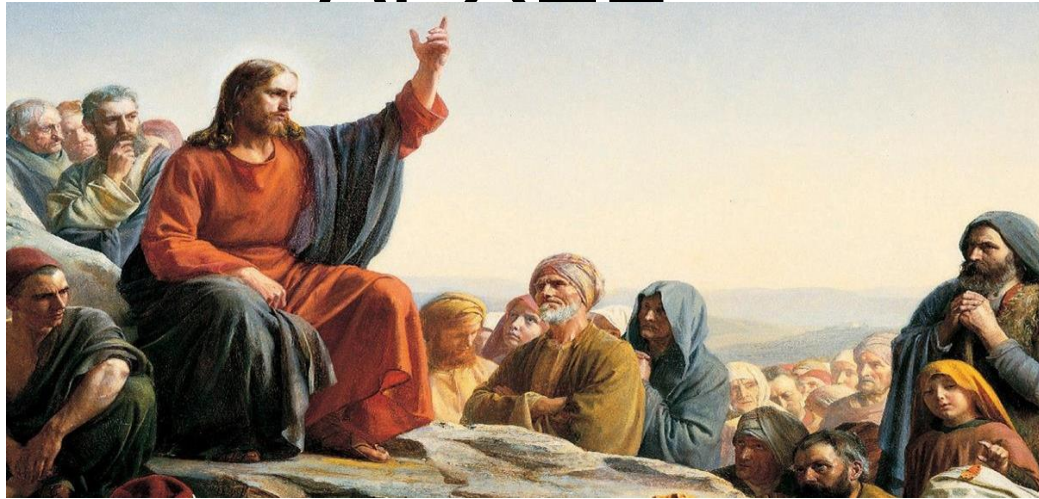

- Η διδασκαλία του Κομφουκιανισμού έχει κωδικοποιηθεί σε δύο συλλογές βιβλίων:
- 1. Τα «Πέντε βιβλία» (Wu-King) που τα έγραψε ο Κομφούκιος 1. (Το βιβλίο των μεταβολών), 2. (Το Βιβλίο των πηγών), 3 . (Το Βιβλίο των ωδών), 4. (Το Βιβλίο των ιεροτελεστιών), 5 . (Το Βιβλίο Άνοιξη και Φθινόπωρο).
- 2. Και τα «Τέσσερα Βιβλία» (Sze-chu) που έγραψαν οι μαθητές του 1. οι (Διάλογοι) του Κομφούκιου με τους μαθητές του και τους ηγεμόνες, 2. η (Μεγάλη διδασκαλία), 3. η (Διδασκαλία της μεσότητας) 4. το βιβλίο του φιλόσοφου Μένγκ-Τσέ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

ΑΡΧΕΣ

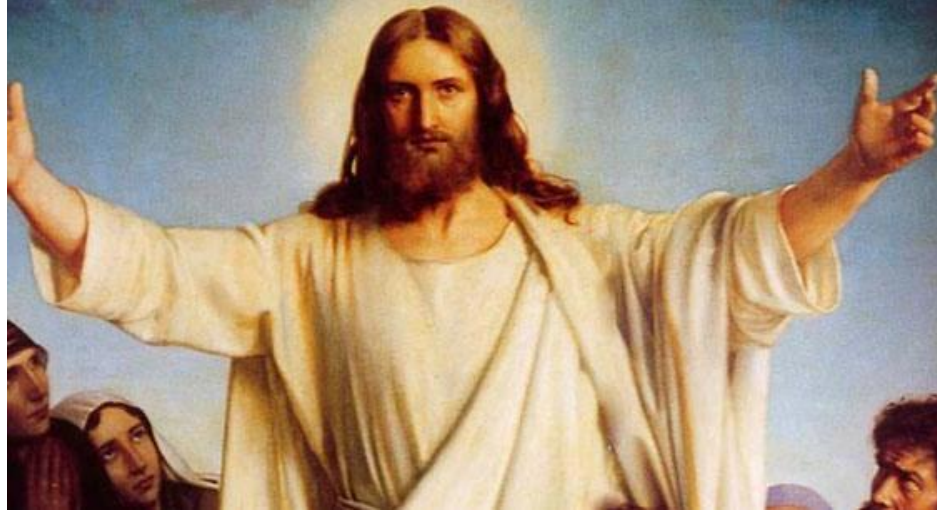

Η διδασκαλία του Ιησού Χριστού έχει επηρεάσει την ζωή μας. Οι κανόνες που διαμόρφωσαν τον πολιτισμό μας και διέπουν τις αντιλήψεις μας στηρίζονται στις αρχές του ευαγγελίου του Χριστού που δίδαξε και έθεσε τους νόμους της ζωής των μαθητών Του.

1. Πρώτη αρχή είναι η αξία του ανθρωπίνου προσώπου
2. Δεύτερη αρχή είναι ο σεβασμός της ανθρωπίνης ζωής
3. Τρίτη αρχή είναι η αναγνώριση του αυτεξουσίου και της ελευθερίας της βουλήσεως του ανθρώπου.

- 4. Τετάρτη αρχή η δυνατότητα της σωτηρίας
- 5. Πέμπτη αρχή η κατάργηση πάσης αφορμής διαιρέσεως
- 6. Έκτη αρχή η αλληλεγγύη 7. Έβδομη αρχή η εθελοντική προσφορά υπηρεσίας
- 8. Όγδοη αρχή η κοινωνική δικαιοσύνη και ισότητα
- 9. Ενάτη αρχή είναι η αγάπη
- 10. Δέκατη αρχή είναι η συγχωρητικότητα

Γενικά ο Χριστιανισμός δέχεται πως το κέντρο της πίστεώς του είναι η Ανάσταση του Ιησού. Για τους Χριστιανούς, κάθε διαχωρισμός της ηθικής διδασκαλίας από το υπερφυσικό περιεχόμενο είναι μη αποδεκτός. Πρόκειται για ένα συνδυασμό ηθικής διδασκαλίας και υπερφυσικών γεγονότων που αναφέρονται στον άνθρωπο συνολικά, κατανοώντας όχι μόνο τα προβλήματα που αυτός αντιμετωπίζει στο κοινωνικό και διαπρωσωπικό επίπεδο αλλά και τις οντολογικές ανησυχίες του σε θέματα όπως το πρόβλημα του κακού, η φθορά και ο θάνατος.

ΤΑ ΙΕΡΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

- Η Αγία Γραφή είναι το κυριότερο βιβλίο και χωρίζεται σε δύο μεγάλα μέρη Στην Παλαιά Διαθήκη περιγράφεται η προετοιμασία για τη σωτηρία του ανθρώπου μέσω του Ισραήλ και στην Καινή Διαθήκη παρουσιάζεται και ζει εν χρόνω και εν κόσμω ο Χριστός και αποκαλύπτεται και παραδίδεται σε μας το Ευαγγέλιο, ολόκληρη η διδασκαλία. Τα δύο αυτά βιβλία, που αποτελούν την Αγία Γραφή, είναι μαζί με την Ιερά Παράδοση η βάση και ο στύλος της Εκκλησίας. Θεωρούνται θεόπνευστα και είναι αναγκαία για τη πνευματική προκοπή και σωτηρία κάθε πιστού διότι περιέχουν ολόκληρη την αποκεκαλυμμένη διδασκαλία του Θεού

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Ο Χριστός δίδαξε την αλληλεγγύη, την συμπόνια, την καλοσύνη, την αγάπη, την συγχώρεση και την αφιλοκερδή βοήθεια προς τον συνάνθρωπο. Η συνέχεια όμως, του δυτικού πολιτισμού διαστρέβλωσε τα χριστιανικά στοιχεία. Έτσι στην διάρκεια της ιστορίας πολλές φορές ο χριστιανισμός χρησιμοποιήθηκε για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα κάποιων ατόμων. Πολλά σφάλματα των εκπροσώπων της εκκλησίας αποδόθηκαν στην ίδια τη θρησκεία και αμαύρωσαν το όνομα της ενώ στη πραγματικότητα οι αρχές της έχουν ως βάση τις καλές πράξεις και δεν έχουν καμιά σχέση με τα παραπτώματα των “πιστών” της.